

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, dana 29. oktobar 2021. godine
Br.ref.:RK 1880/21

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI171/20

Podnosilac

Jakup Ramadani

**Ocena ustavnosti Presude Vrhovnog suda Kosova Rev. br. 203/2020
od 23. septembra 2020. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija i
Nexhmi Rexhepi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Jakup Ramadani iz Uroševca.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava ustavnost Presude Vrhovnog suda Kosova Rev. br. 203/2020 od 23. septembra 2020. godine u vezi sa Presudom Apelacionog Suda Ac. br. 2522/2016 od 4. decembra 2016. godine i Presudom Osnovnog suda u Uroševcu (u daljem tekstu: Osnovni Sud) C. br. 549/13 od 12. maja 2016. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je zahtev za ocenu ustavnosti osporene Presude kojom je, po navodima podnosioca zahteva, došlo do povrede njegovih prava i osnovnih sloboda koje su zagarantovane članovima 7 [Vrednosti] 31 [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], 46 [Zaštita Imovine], 49 [Pravo na Rad i Obavljanje profesije] i 121 [Imovina] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav).

Pravni osnov

4. Zahtev se zasniva na stavovima 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članovima 22. [Procesuiranje podnesaka] i 47. [Individualni zahtevi] Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 32 [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o Radu).

Postupak pred Ustavnim Sudom

5. Dana 5. novembra 2020, podnosilac zahteva je poštom podneo zahtev pred Ustavnim Sudom Republike Kosova (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 17. novembra 2020. godine, Predsednica Suda je imenovala sudiju Selvete Gërxhaliu-Krasniqi za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Arta Rama-Hajrizi (predsedavajuća), Gresa Caka-Nimani i Safet Hoxha.
7. Dana 20. novembra 2020. godine, podnosilac zahteva je obavešten o registraciji zahteva i zatraženo je od njega da potpiše obrazac koji je on podneo Sudu.
8. Dana 20. novembra 2020. godine, kopija zahteva je poslata Vrhovnom Sudu.
9. Dana 1. decembra 2020. godine, podnosilac zahteva je podneo potpisani obrazac.
10. Dana 17. maja 2021. godine, na osnovu stava 5 člana 114 [Sastav i mandat Ustavnog suda] Ustava i pravila 12 (Izbor predsednika i zamenika predsednika) Poslovnika o radu, sudija Gresa Caka-Nimani je izabrana za Predsednicu Ustavnog Suda. Na osnovu stava 4 člana 12 Poslovnika o Radu i Odluke Suda KK-SP 71-2/21, određeno je da će sudija Gresa Caka-Nimani dužnost predsednice Suda preuzeti nakon završetka mandata trenutno predsedavajuće Suda Arte Rama-Hajrizi, dana 26. juna 2021. godine.
11. Dana 26. juna 2021. godine, u skladu sastavom 4 člana 12 Poslovnika o Radu i Odluke suda KK-SP 71-2/21, sudija Gresa Caka-Nimani je preuzela dužnost predsedavajuće Suda, dok, na osnovu tačke 1.1 stava 1 člana 8 (istek mandata)

Zakona, Predsednica Arta Rama-Hajrizi je završila mandat Predsednice i sudije Ustavnog Suda.

12. Dana 28. juna 2021. godine, Predsednica suda Gresa Caka-Nimani je donela odluku br. KSh. KI171/21, kojom menja prethodnu predsednicu Arta Rama-Hajrizi u njenoj ulozi predsedavajuće u ovom veću za razmatranje, sa sudijom Radomirom Labanom.
13. Dana 07. oktobra 2021. godine, Veća za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno je preporučilo sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

14. Činjenično stanje u konkretnom slučaju zahteva da se postupci koji su vođeni u različitim fazama podele na grupe postupaka vođenih u odgovarajućim fazama.

(i) Postupci koji su vođeni od 1991 do 2005

15. Iz dokumenata koji su podneti proizilazi da je preduzeće za distribuciju električne energije “Elektrokosovo” iz Prištine, distribucija u Uroševcu dana 02.02.1991. godine donela odluku br.273 o udaljavanju sa posla podnosioca zahteva kao i drugostepenu odluku br. 710 od 07.03.1991. godine o odbijanju prigovora podnosioca zahteva. Obrazloženje otkaza podnosiocu zahteva je bilo to da on dugoročno nije izvršavao svoje radne dužnosti kao i bežanje sa posla pre završetka radnog vremena.
16. Jednog neodređenog dana, podnosilac zahteva je podneo tužbu protiv Energetske Korporacije Kosova (KEK) a u vezi sa kompenzacijom ličnih primanja od 02.02.1991. godine pa sve do 30.03.1999. godine, u ukupnoj sumi od 43.479.66 evra.
17. Dana 7. jula 2003. godine, Opštinski sud u Uroševcu je Presudom [C. br. 58/01] (u daljem tekstu: Opštinski sud) usvojio tužbeni zahtev podnosioca zahteva i poništio je kao nezakonite odluke Elektrokosova – KEK br.273 i br.710 od 02.02.1991. godine i 07.03.1991. godine o udaljavanju sa posla podnosioca zahteva. Opštinski sud je ustanovio da tužena strana nije imala nikakav argumenat koji bi imao za rezultat da je podnosilac zahteva izvršio tešku povredu radnih dužnosti i da su sve radnje u odlukama u vezi sa ovim sporom bile subjektivne, diskriminantne protiv podnosioca zahteva i kao takve su bile nezakonite.
18. Dana 21. juna 2004. godine, Okružni sud u Prištini je Presudom Ac. br. 591/2003, odbio žalbu tužene strane KEK-a i potvrdio je Presudu Opštinskog Suda [C. br. 58/01] od 7. jula 2003. godine. Okružni sud u Prištini je ustanovio da je opštinski sud pravično primenio materijalno pravo, pravično je i u potpunosti utvrdio činjenično stanje sa zaključkom da tužena KEK ima pasivnu legitimaciju.
19. Dana 28. jula 2005. godine, Vrhovni sud je Presudom [Rev. br. 65/2005] odbio kao neosnovanu reviziju tužene KEK podnetu protiv presude Okružnog Suda [Ac. br. 591/2003] od 21. juna 2004. godine. Vrhovni sud je cenio da su

nižestepeni sudovi pravično odlučili kada su utvrdili da je prekid radnog odnosa podnosioca zahteva bio nezakonit kao i da tužena KEK ima pasivnu legitimaciju.

(ii) Postupci koji su vođeni od 2005 do 2013

20. Na osnovu spisa predmeta proizilazi da je podnosilac zahteva nastavio sa svojim tužbenim zahtevom pred Opštinskim sudom u Uroševcu kojem prilikom se izjasnio da mu je tužena strana prouzrokovala štetu kad mu je dala otkaz i zato što mu nije dozvolila da se vrati na radno mesto kod tužene strane KEK.
21. Dana 15. septembra 2011. godine, Opštinski sud u Uroševcu je Presudom [C. br. 396/2005] usvojio tužbeni zahtev podnosioca zahteva i obavezao je tuženu stranu KEK, za naknadu za nerealizovane lične prihode u vremenskom periodu od 02.02.1991. godine pa sve do 30.03.1999. godine u ukupnoj sumi od 43.479.66 evra.
22. Dana 8. aprila 2013. godine, Apelacioni sud je Rešenjem CA. br. 2818/2012 izmenio Presudu Opštinskog suda u Uroševcu [C. br. 396/2005] od 15. septembra 2011. godine, gde je odbio tužbeni zahtev podnosioca zahteva, uz obrazloženje da je prvostepeni sud pogrešno primenio materijalno pravo zbog činjenice da je po tužbi podnosioca zahteva, na osnovu člana 376 ZOO-a nastupila apsolutna zastarelost zbog toga što je od dana prouzrokovanja navodne štete pa sve do podnošenja tužbe pred sudom prošlo više od 5 godina.
23. Dana 22. jula 2013. godine, Vrhovni sud je Rešenjem Rev. br. 179/2013, prihvatio reviziju podnosioca zahteva kao osnovanu i poništio je rešenje Apelacionog suda [CA. br. 2818/2012] i presudu Opštinskog suda u Uroševcu [C. br. 396/2005] vraćajući predmet na ponovno suđenje pred prvostepenim sudom.

(iii) Postupci koji su vođeni od 2013 do 2020

24. Dana 12. maja 2016. godine, Osnovni sud je Presudom C. br. 549/13, odbio u potpunosti tužbeni zahtev podnosioca zahteva protiv tužene KEK u vezi sa kompenzacijom ličnih prihoda zbog nedostatka pasivne legitimacije tužene. Osnovni sud je objasnio da: (i) tuženoj strani, KEK-u, nedostaje pasivna legitimacija jer nije preduzela nikakvu radnju za prekid radnog odnosa tužioca (podnosioca zahteva); (ii) podnosiocu zahteva je prekinut radni odnos od strane Elektrokosova; (iii) tužena strana, KEK, nema pravni kontinuitet sa prethodnim subjektom Elektrokosovom, sa kojim je podnosilac zahteva i zasnovao radni odnos; (iii) tužena strana, KEK, je registrovana i privremenom registru biznisa UNMIK-a dana 6.10.2000. godine; i, (iv) tužena strana, KEK, nema pasivnu legitimaciju jer ista nije prekinula radni odnos podnosiocu zahteva.
25. Podnosilac zahteva je uložio žalbu pred Apelacionim Sudom tvrdeći da je došlo do povreda odredbi parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, sa predlogom da Apelacioni sud usvoji žalbu, da napadnutu presudu poništi, ili da presudu izmeni, a da se tužbeni zahtev podnosioca zahteva usvoji u potpunosti kao osnovan.

26. Dana 4. decembra 2019. godine, Apelacioni sud je Presudom Ac. br. 2522/2016 odbio kao neosnovanu žalbu podnosioca zahteva i potvrdio je presudu osnovnog suda C. br. 549/13 od 12. maja 2016. godine. Apelacioni sud je zaključio da: (i) osporena presuda sadrži dovoljno razloga koji su ubedljivi za odlučujuće činjenice; (ii) Osnovni sud je pravično ustanovio da je podnosiocu zahteva prekinut radni odnos odlukama Elektrokosova, iz čega proizilazi da podnosiocu zahteva nije prekinut radni odnos od strane tužene KEK; i, (iii) tužena strana KEK nije preduzela nikakvo delovanje ili nedelovanje za prekid radnog odnosa, zato što nije postojala kao pravni subjekat u vreme kada je podnosiocu zahteva prouzrokovana materijalna šteta kao posledica nezakonitog udaljavanja sa posla.
27. Podnosilac zahteva je podneo reviziju protiv odluka nižestepenih sudova tvrdeći da je njihov pravni stav bio pogrešan kada su ustanovili da tužena strana KEK nije naslednik Elektroekonomije Srbije. Tužena strana KEK je u odgovoru na reviziju predložila da se revizija odbije kao neosnovana.
28. Dana 23. septembra 2020. godine, Vrhovni sud je u Presudi [Rev. br. 203/2020] odbio kao neosnovanu reviziju podnosioca zahteva koja je podneta protiv presude Apelacionog Suda Ac. br. 2522/2016 od 4. decembra 2019. godine. Vrhovni sud je zaključio da: (i) tužena strana KEK nema pravni kontinuitet sa ranijim subjektom Elektroekonomijom Srbije jer je nakon rata ustanovljena nova realnost; (ii) tužena strana KEK je registrovana kao novi operator električne mreže dana 06.10.2000. godine pod administracijom UNMIK-a; (iii) nižestepeni sudovi su pravično presudili kada su ustanovili da tužena strana KEK ne može da bude odgovorna za posledice koje su prouzrokovane u vreme kada su posledice prouzrokovane; i da (iv) navodi u reviziji podnosioca zahteva koji se tiču toga da je po konkretnom pitanju već odlučeno tokom 2005. godine od strane vrhovnog suda, kao i da se ne može opet odlučivati o tome, ne stoje iz razloga što se ovde ne bavimo istim stranama i istim pitanjem kao i da su stavovi u sudskoj praksi Vrhovnog suda u tom pravcu jasni i da ne postoje razilaženja.

Navodi podnosioca zahteva

29. Podnosilac zahteva tvrdi da su mu povređena prava i osnovne slobode koje su zagarantovane članovima 7 [Vrednosti] 31 [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], 46 [Zaštita Imovine], 49 [Pravo na Rad i Obavljanje profesije] i 121 [Imovina] Ustava.
30. Podnosilac zahteva tvrdi da: *“Želim da naglasim da u Presudi Vrhovnog Suda Rev. br. 65/2005 od 28.07.2005. godine postoji kontinuitet između Elektrokosova i tužene.”*
31. Podnosilac zahteva navodi da: *“u vezi sa pasivnom legitimacijom je već jednom doneta odluka po presudi Vrhovnog Suda Kosova u reviziji Rev. br. 65/2005 od 28.07.2005. godine, i o istom pitanju se ne može suditi.”*
32. Podnosilac zahteva takođe tvrdi da: *“Treba da se naglasi da gore navedene presude nisu pravne presude već su to političke presude i samim tim su u ovom slučaju meni osporena osnovna prava na pravično i nepristrasno suđenje.”*

Ocena prihvatljivosti zahteva

33. Sud prvenstveno razmatra da li je zahtev ispunio kriterijume o prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom, propisani Zakonom i dalje predviđeni Poslovnikom o Radu.
34. U tom pravcu, Sud se poziva na stavove 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava koji propisuju:

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

35. Sud se takođe poziva na stav 4 člana 21 [Opšta načela] Ustava, koji propisuje: “*Ustavom utvrđena prava i osnovne slobode važe i za pravna lica, onoliko koliko su izvodljiva”.*
36. U nastavku, Sud takođe razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, kao što su propisani u Zakonu. U tom smislu, Sud se poziva na članove 47. [Individualni zahtevi], 48. [Tačnost podneska] i 49. [Rokovi] Zakona, koji propisuju:

Član 47

[Individualni zahtevi]

“1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva”.

Član 48

[Tačnost podneska]

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode sumu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

Član 49

[Rokovi]

“Podnesak se podnosi u roku od četiri (4) meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku...”.

37. Pri ocjenjivanju ispunjavanja gore navedenih uslova prihvatljivosti, Sud primećuje da podnosilac zahteva ima pravo da podnese ustavnu žalbu, pozivajući se na navodne povrede njegovih prava i osnovnih sloboda. Samim tim, Sud zaključuje da je podnosilac zahteva ovlašćena strana koja osporava akt nekog javnog organa, odnosno Presudu Vrhovnog Suda [Rev. br. 203/2020] od 23. septembra 2020. godine, nakon što je iscrpeo sva pravna sredstva koja su propisana zakonom.
38. Što se tiče ispunjenja ovih zahteva, Sud utvrđuje da je podnosilac zahteva takođe naglasio prava i slobode za koje navodi da su mu povređena, u skladu sa zahtevima iz člana 48. Zakona i podneo je zahtev u skladu sa rokovima propisanim u članu 49. Zakona.
39. Pored toga, Sud razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti propisane u pravilu 39 [Kriterijum o prihvatljivosti] Poslovnika o Radu. Pravilo 39 (2) Poslovnika propisuje uslove na osnovu kojih Sud može da razmotri zahtev, uključujući uslov da zahtev ne bude očigledno neosnovan. Pravilo 39 (2) propisuje::
- “Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim, ako je zahtev očigledno neosnovan, jer podnosilac nije dovoljno dokazao i potkrepio tvrdnju”.*
40. Sud primećuje da je suština žalbe podnosioca zahteva to da Vrhovni Sud nije odlučio pravično kada je odredio da tužena strana KEK nije naslednik Elektrokosova kojom prilikom su njemu *“osporena sva osnovna prava na pravično i nepristrasno suđenje.”* Podnosilac zahteva takođe navodi da je po njegovom pitanju već jednom suđeno od strane Vrhovnog Suda i to presudom [Rev. br. 65/2005] od 28. jula 2005. godine i da ne može da mu se “sudi dva puta.”
41. Sud će u nastavku da razmotri tvrdnje podnosioca zahteva, primenjujući sudsku praksu Evropskog Suda za Ljudska Prava (u daljem tekstu: ESLJP), u skladu sa kojom je Sud, a na osnovu člana 53 [Tumačenje Odredbi Ljudskih prava] Ustava, obavezan da tumači prava i osnovne slobode koje su zagarantovane Ustavom.
42. U tom pravcu, Sud primećuje da je Osnovni sud zaključio da: (i) tuženoj strani, KEK-u, nedostaje pasivna legitimacija jer nije preduzela nikakvu radnju za prekid radnog odnosa tužioca (podnosioca zahteva); (ii) podnosiocu zahteva je prekinut radni odnos od strane Elektrokosova; (iii) tužena strana, KEK, nema pravni kontinuitet sa prethodnim subjektom Elektrokosovom, sa kojim je podnosilac zahteva i osnovao radni odnos; (iii) tužena strana, KEK, je registrovana i privremenom registru biznisa UNMIK-a dana 6.10.2000. godine; i, (iv) tužena strana, KEK, nema pasivnu legitimaciju jer ista nije prekinula radni odnos podnosiocu zahteva. Ovi zaključci su kasnije u potpunosti bili usvojeni i potvrđeni od strane kako Apelacionog tako i Vrhovnog Suda.
43. Sud takođe primećuje da u vezi sa tvrdnjom o već presuđenoj stvari, Vrhovni Sud je odgovorio da: *“[...] navodi u reviziji podnosioca zahteva koji se tiču toga da je po konkretnom pitanju već odlučeno tokom 2005. godine od strane vrhovnog suda, kao i da se ne može opet odlučivati o tome, ne stoje iz razloga što se ovde*

ne bavimo istim stranama i istim pitanjem kao i da su stavovi u sudskoj praksi Vrhovnog suda u tom pravcu jasni i da ne postoje razilaženja.”

44. Na osnovu gore navedenog, Sud ocenjuje da je pitanje nasledstva Eketrokosova od KEK-a stvar koja se utvrđuje od strane redovnih sudova u okviru njihovih dužnosti i prerogativa za utvrđivanje činjeničnog stanja i primenu materijalnog i proceduralnog zakona u individualnim slučajevima i u tom pravcu se ne može reći da je došlo do povrede proceduralnih garancija iz člana 31 Ustava. Pored toga, redovni sudovi su objasnili da ne postoji pravni kontinuitet jer je tužena strana KEK registrovana kao novi operater energetske mreže pod upravom UNMIK-a dana 6.10. 2000. godine.
45. S tim u vezi, Sud naglašava da praksa ESLJP-a ističe da se pravičnost postupka ocenjuje na osnovu postupka u celini. (Vidi, s tim u vezi slučaj ESLJP-a *Barbera, Messeque i Jabardo protiv Španije*, Presuda od 6. decembra 1988. godine, stav 68). Shodno tome, prilikom ocenjivanja navoda podnosioca zahteva, Sud će se pridržavati ovog principa. (Vidi slučajeve suda KI104/16, podnosilac zahteva *Miodrag Pavić*, Presuda od 4. avgusta 2017. godine, stav 38; i slučaj KI143/16, podnosilac zahteva *Muharrem Blaku i drugi*, Rešenje o neprihvatljivosti od 13. juna 2018. godine, stav 31).
46. Sud ne primećuje očiglednu proizvoljnu primenu zakona ili činjenica, očigledno nerazuman zaključak postupka ili čak nedostatak logičkog odnosa između utvrđenih činjenica i primene relevantnih zakonskih odredbi na te činjenice. Zapravo, iz osporenih odluka redovnih sudova, Sud nalazi da su redovni sudovi dali dovoljno obrazloženja u pogledu pasivne legitimnosti tužene strane, KEK-a, i zašto tužena nije naslednik Elektrokosova.
47. Sud naglašava da je u svojoj jurisprudenciji o sličnim pitanjima usvojio konstatacije i stavove Vrhovnog suda da: (i) KEK nema pasivni legitimitet, (ii) KEK nema pravni kontinuitet sa prethodnim subjektom Elektrokosova i da (iii) ova konstatacija i stav Vrhovnog suda ne povređuje procesne garancije iz člana 31. Ustava (vidi slučajeve Ustavnog suda br. KI40/18, podnosilac *Hysen Idrizi*, rešenje o neprihvatljivosti od 28. maja 2018. godine, paragrafi 32, 35, 37, 38; i takođe vidi KI93/15, podnosilac *Ahmet Tërnava*, rešenje o neprihvatljivosti od 14. aprila 2016, paragrafi 43, 44, 46).
48. Sud je više puta ponavljao da nije njegov zadatak da se bavi greškama u činjenicama i zakonu, koje su navodno izvršili redovni sudovi (*zakonitost*), osim i u meri u kojoj su mogle povrediti prava i slobode zaštićene Ustavom (*ustavnost*). On sam ne može oceniti zakon koji je doveo dotle redovni sud da usvoji jednu umesto neke druge odluke. Da je drugačije, Sud bi delovao kao sud "*četvrtog stepena*", što bi rezultiralo prevazilaženjem granica postavljenim pod njegovom jurisdikcijom. U stvari, uloga je redovnih sudova da tumače i primenjuju odgovarajuća pravila procesnog i materijalnog prava. (Vidi: slučaj *Garcia Ruiz protiv Španije*, ESLJP-s br. 30544/96, Presuda od 21. januara 1999. godine, stav 28, vidi, i takođe između ostalih slučajeve Suda KI70/11, podnosioci zahteva: *Faik Hima Magbule Hima i Bestar Hima*, rešenje o neprihvatljivosti od 16 decembra 2011. godine, stav 29; KI06/17, podnosilac zahteva: *L.G. i petoro drugih*, rešenje o neprihvatljivosti od 25. oktobra 2016. godine, stav 37; i

KI122/16, podnosilac zahteva *Riza Dembogaj*, Rešenje o neprihvatljivosti od 19. juna 2018. godine, stav 57).

49. Ovaj stav je stalno zauzimao Sud, na osnovu sudske prakse ESLJP-a koja jasno navodi da nije uloga ovog Suda da razmatra zaključke redovnih sudova u vezi sa činjeničnim stanjem i primenom materijalnog prava. (vidi slučaj ESLJP-a, *Pronina protiv Rusije*, Presuda od 30. juna 2005. godine, stav 24; i slučajeve Suda KIO6/17, podnosilac zahteva: *L.G. i petoro drugih*, citirano iznad, stav 38; i KI122/16, citirano iznad, stav 58).
50. Sud, međutim, naglašava da sudska praksa ESLJP-a kao i sudska praksa Suda takođe definišu okolnosti pod kojima treba napraviti izuzetke od ovog stava. ESLJP je naglasio da sve dok domaći organi, odnosno sudovi, imaju primarnu obavezu da reše probleme u vezi sa tumačenjem zakona, uloga Suda je da se osigura ili verifikuje da efekti ovog tumačenja budu kompatibilni sa EKLJP-om. (Vidi slučaj ESLJP-a, *Miragall Escolano i drugi protiv Španije*, Presuda od 25. maja 2000. godine, stavovi 33-39).
51. Prema tome, iako je uloga Suda ograničena u pogledu ocene tumačenja zakona, on mora osigurati i preduzeti mere kada primeti da je sud „*primenio zakon na očigledno pogrešan način*“ u konkretnom slučaju što je moglo rezultirati „*proizvoljnim*“ ili „*očigledno nerazumnim*“ zaključcima za podnosioca zahteva. (Vidi, s tim u vezi, slučaj ESLJP-a, *Anheuser-Busch Inc. protiv Portugala*, Presuda od 11. januara 2007. godine, stav 83; i takođe, slučajeve Suda KIO6/17, podnosilac zahteva: *L.G. i petoro drugih*, citirano iznad, stav 40; i KI122/16, citirano iznad, stav 59).
52. S tim u vezi, Sud naglašava da podnosilac zahteva nije argumentovao kako je ovakvo tumačenje zakona i utvrđivanje činjenica očigledno pogrešno ili proizvoljno i kako je to rezultiralo „*proizvoljnim*“ ili „*očigledno nerazumnim*“ zaključcima za podnosioca zahteva.
53. Sud dalje naglašava da je, u principu, tumačenje zakona nadležnost redovnih sudova. Pored toga, „*pravda*“ koja se traži u članu 31 Ustava a u vezi sa članom 6 EKLJP-a nije „*suštinska*“, već „*proceduralna*“ pravda. U praktičnim pojmovima, i u principu, ovo se izražava kontradiktornim postupkom, gde se strane saslušavaju i postavljaju u istim uslovima pred Sudom. (vidi, s tim u vezi, slučaj Suda br. KI42/16 Podnosilac zahteva *Valdet Sutaj*, Rešenje o neprihvatljivosti od 7. novembra 2016. godine, stav 41 i reference koje su tu korišćene).
54. Sud takođe naglašava da član 31 Ustava u vezi sa članom 6 EKLJP-a, ne garantuje povoljan ishod u nekom sudskom postupku, niti dozvoljava Sudu da dovodi u pitanje materijalnu pravičnost ishoda građanskog spora, gde uglavnom jedna strana dobija, a druga gubi. (Vidi, s tim u vezi, slučajeve Suda KI118/17, *Šani Kervan i drugi*, Rešenje o neprihvatljivosti, stav 36; i KI142/15, Podnosilac zahteva *Habib Makiqi*, Rešenje o neprihvatljivosti od 1. novembra 2016. godine, stav 43).
55. Sud na kraju naglašava da nezadovoljstvo podnosioca zahteva zbog ishoda postupka od strane redovnih sudova samo po sebi ne može pokrenuti

argumentovanu tvrdnju o povredi prava na pravično i nepristrasno suđenje. (vidi slučaj Suda br. KI118/18 Podnosilac zahteva *Eco Construction sh.p.k.*, citirano iznad, stav 53; i takođe vidi slučaj ESLjP-a *Mezotur - Tiszazugi Tarsulat protiv Mađarske*, Presuda od 26. jula 2005. godine, stav 21; i, između ostalih, KI56/17, citirano iznad, stav 42).

56. Na osnovu gore navedenog, Sud, pozivajući se na standarde koje je već utemeljio u svojoj sudskoj praksi u sličnim slučajevima kao i na sudsku praksu ESLjP-a, utvrđuje da podnosilac zahteva nije potvrdio niti je dovoljno podržao svoje navode u vezi sa povredama prava i osnovnih sloboda, koja su zagarantovana članom 31 Ustava.
57. Što se tiče navoda podnosioca zahteva u vezi sa povredom člana 7 [Vrednosti] Ustava, Sud ceni da se ovaj navod ne razmatra u okviru individualnih zahteva jer sadrži u sebi ustavna načela koja su opšteg karaktera i nisu povezana sa okolnostima ovog konkretnog slučaja.
58. A što se tiče tvrdnji o povredama člana 46 [Zaštita imovine], 49 [pravo na rad i Obavljanje Profesije] i 121 [Imovina] Ustava, Sud ocenjuje da ove tvrdnje ne sadrže neka druga pitanja koja nisu razmotrena u okviru člana 31 Ustava, i kao takve, takođe se trebaju odbiti kao očigledno neosnovane.
59. Samim tim, zahtev je očigledno neosnovan po ustavnim osnovama, i treba se proglasiti neprihvatljivim, kako je propisano u članu 113.7 Ustava, članu 47 Zakona i pravilu 39 (2) Poslovnika o Radu.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni Sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 47 Zakona kao i u skladu sa pravilima 39 (2) i 59 (2) Poslovnika o radu, dana 07. oktobra 2021. godine, jednoglasno:

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Selvete Gërxhaliu-Krasniqi

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka-Nimani

